

PROF. DR. ABDULAH MUMINAGIĆ

Nakon kraće bolesti, 15. VII. 2001. godine u Sarajevu je preminuo naš dragi i uvaženi kolega prof. dr. Abdulah Muminagić. Uz prisutnost članova obitelji i velikoga broja prijatelja, kolega, studenata i drugih poštovatelja ispraćen je i pokopan 17. VII. 2001. na gradskom groblju "Bare" u Sarajevu.

Profesor Muminagić rođen je u Ljubuškom 1919. godine. Geodetski odsjek Srednje tehničke škole završio je u Beogradu 1938., nakon čega se, po odsluženju vojnog roka, zapošljava u Odjeljenju katastra i državnih dobara. Do početka Drugog svjetskog rata radi na snimanju više katastarskih općina u Srbiji, a od početka rata u Zvorniku na održavanju katastra i triangulacije. U kolovozu 1943. stupa u redove Narodnooslobodilačke vojske Jugoslavije. Nakon rata ostaje u Armiji i zapošljava se u Vojnogeografskom institutu (VGI) bivše Jugoslavije. Upućen je 1946.

na školovanje na Geodetski fakultet Vojnoinženjerske akademije u Moskvi, gdje s odličnim uspjehom završava prve dvije godine studija. Nakon Rezolucije Informbiroa vraća se u zemlju i nastavlja studij na Geodetskom odjelu Tehničkog fakulteta Sveučilišta u Zagrebu, gdje je 1952. diplomirao s odličnim uspjehom.

Odmah nakon diplomiranja, kao aktivni oficir, u VGI-u radi na različitim znanstvenim i stručnim poslovima vezanima za Višu geodeziju. Izabran je i za profesora Više vojne akademije za predmete račun izjednačenja (1956.) i viša geodezija (1958.).

Godine 1964. postavljen je za načelnika Geodetskog odjeljenja VGI-a, gdje upravlja opsežnim radovima iz područja Više geodezije, koji se tada obavljaju na cijelom teritoriju bivše Jugoslavije (triangulacija, precizni nivelman, gravimetrija).

Na Geodetskom fakultetu Sveučilišta u Zagrebu obranio je 1971. doktorsku disertaciju pod naslovom "Ispitivanje realnog geoida u Jugoslaviji".

Od 1971. do 1974. bio je ravnatelj zavoda za kartografiju "Geokarta" u Beogradu, a 1974. izabran je za savjetnika Izvršnog vijeća SR Bosne i Hercegovine. Iste je godine izabran u zvanje izvanrednog profesora računa izjednačenja, a 1976. u zvanje redovitog profesora više geodezije I i više geodezije II na Građevinskom fakultetu Univerziteta u Sarajevu.

Profesor Muminagić je 1985. godine otišao u zasluženu mirovinu, ali nije prekidao vezu s Građevinskim fakultetom. Uoči rata u BiH, 1992. godine, nastavnik koji je predavao višu geodeziju napustio je Fakultet, a prof. Muminagić spremno se odazvao molbi da, kao umirovljeni profesor, predaje te predmete. Predavao je i u teškom ratnom i poratnom vremenu sve do svoje smrti.

Profesor Muminagić napisao je tri sveučilišna udžbenika, i to Račun izjednačenja (1965.), Viša geodezija I (1981.) i Viša geodezija II (1985.), koje je stručna kritika visoko ocijenila. Za udžbenik Viša geodezija I dobio je uglednu nagradu "Veselin Masleša".

U svojoj 60-godišnjoj aktivnosti na polju geodezije napisao je veliki broj znanstvenih i stručnih radova, koje je objavljivao u stručnim časopisima. Sudjelovao je na mnogobrojnim savjetovanjima i simpozijima u bivšoj Jugoslaviji i inozemstvu, na kojima je podnio veliki broj referata.

Treba naročito spomenuti njegov rad na prvom geoidu Jugoslavije, što je našlo mjesta u Enciklopediji Jugoslavenskog leksikografskog zavoda, te vođenju Komisije za izradbu Višejezičnog geodetskog rječnika (na osam jezika), u izdanju Saveza geodetskih inženjera i geometara Jugoslavije.

Posebna je kvaliteta prof. Muminagića poznavanje stranih jezika. Govorio je engleski i ruski, a dobro se služio francuskim i njemačkim jezikom. Čitao je stručnu literaturu na svim slavenskim jezicima.

Osim već spomenute Nagrade "Veselin Masleša" nositelj je šest mirnodopskih i ratnih odlikovanja. Dobio je Povelju Građevinskog fakulteta u Sarajevu "u znak posebnog priznanja za izuzetne zasluge u radu i razvoju Fakulteta".

Bio je veoma aktivan u mnogim domaćim i stranim geodetskim udrugama u kojima je često predsjedavao. U više navrata predstavljao je bivšu Jugoslaviju na kongresima međunarodnih znanstvenih organizacija i bio nazočan mnogim znanstvenim skupovima u Budimpešti, Moskvi, Bratislavi, Krakovu, Sofiji, Ateni, Helsinkiju i drugdje. Društva mađarskih i poljskih geodeta izabrala su ga za svojega počasnog člana. Bio je nositelj povelja i značke "Odličnik geodezije i kartografije", koje je, kao najviše priznanje za znanstveni rad u geodeziji dodjeljivala Glavna uprava za geodeziju i kartografiju bivšega Sovjetskog saveza, kao i mnogih drugih međunarodnih i domaćih priznanja.

Posebno ističemo njegov doprinos stručnom časopisu "Geodetski glasnik", koji izdaje Savez udruženja građana geodetske struke Bosne i Hercegovine. Bio je dugogodišnji predsjednik Redakcionog odbora te je napisao i recenzirao veliki broj članaka objavljenih u tom časopisu.

Imao je vrlo skladan obiteljski život. Od mladosti pa sve do svoje smrti dobro i zlo dijelio je sa svojom vjernom i odanom suprugom. Ima mnogo i njezine zasluge za tako uspješan život prof. Muminagića. Kćerku je volio očinskom ljubavlju. Roditelji su joj omogućili da stekne najvišu naobrazbu i ugled u društvu. Napose je posvećivao pažnju svojoj unuci i unuku, koje je neizmjereno volio.

Prof. Muminagić rado je prenosio svoje znanje ne samo studentima nego i asistentima i drugim kolegama. Kolege će svojim znanjem i trudom pokušati nadoknaditi prazninu nastalu njegovim odlaskom, ali unatoč tomu, gubitak našega dragog profesora i kolege bolan je i nenadoknativ.

Uvijek je bio ljubazan i spreman za pomoć, pa će u našim sjećanjima i srcima ostati kao izniman čovjek, profesor i kolega.

Neka mu je slava i hvala za sve što je učinio!

Faruk Selesković